

Հովհաննես Թումանյան

Գութան

Լուսը լուսացավ,
Բարին շատացավ.
Վաղ լուսաբացին
Գութան լըծեցին.

Հորովել հո՛...

Գութանը լարած,
Հոտաղը շարած,
Մաճկալը մաճին,
Ձեռը ականջին.

Հորովել հո՛...

Գութան ջան, վարի՛,
Ակոսը շարի՛.
Թափ տուր, թև արա,
Շուռ տուր, սև արա.

Հորովել հո՛...

Ցանենք, արտ անենք,
Հնձենք, տուն տանենք,

Ունենանք շատ հաց.
Օրհնյալ է աստված.

Հորովել հո՛...

1907